

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Alexius Confessor. 17. Julii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

Sap. 2. (Observa causas) quoniam inutilis est nobis & contrarius, est operibus nostris, improprietat nobis peccata nostra, &c. & gravis est etiam nobis ad videndum. Advertit Hilarius quod impiis aspectus piorum sit velut onus malæ conscientiæ illorum. Ideo & Christo oculos velarunt Judæi, ut audacius percuterent, è quorum numero es? an propter justitiam pateris? an justi patiuntur à te?

2. Veste muliebri, quam inimici substituerunt, non tam Vitaliani illusa fuit innocentia, quam tecta impiorum nequitia. *Omnis qui male agit odit lucem.* Et pleraque vitia in hoc mundo palliantur ex eo tempore, quo Adam peccavit, suam nuditatem, foliis operiens. Quibus tu prætextibus coloratis malefacta tua involvis? quam candidè agis in confessionali? Chrys. *Quid tunc fiet miseris cum omnia aperta erunt?* Latere erit impossibile, apparet intolerabile.

3. Recte Iob vir simplex & rectus ait: *Deridetur justi simplicitas,* Iob. 12. in hoc mundo. Sed Deus non projicit simplicem. Iob. 8. *Væ autem viris dupli corde, & labiis sceleris!* Eccl. c. 2. Erit tempus, cum vulpes orcinæ vulpinabuntur, & tradentur in manus gladii. ps. 62. in potestatem tormentorum infernalium, & partes vulpium erunt esto simplex & rectus.

S. ALEXIUS Confessor.

17. Julii.

Omnis qui reliquerit Dominum vel fratres, aut sorores, aut patrem,

aut

aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum centuplum accipiet & vitam aeternam possidebit. Mat. cap. 19.

Theatrum est orbis, in quo saepius male multi divitem, sed bene pauperem egit ALEXIUS. Patrem Romæ habuit Ephemianum senatorii Ordinis, Sponsam regii sanguinis. Sed qua nocte Hymenæus pedem thalamo inferebat, sponsum non reperit. Nempe noctis beneficio elapsus Edeßam aufugit, ibique inter mendicabula tam diu latuit, dum ab effigie Deiparæ, ad cuius templum assiduus excubabat, est proditus. Tunc Romam rediit, & (quis credat?) in patria domo felicius personam dissimulavit. Hic, cum è tantâ hæreditate vix ultimum angulum ædium impetrasset, risit scilicet, cum domi se agentem quæri in alieno orbe videret, cum parentes se orbos, sponsa viduam se lamentarentur, cum utrique præsentem inclamarent, vivum lugerent. Spectabat interim siccus suorum lacrymas, vivus suas exequias; appellabat patrem matremque, nec filius audiebat; basiabat servorum suorum manus & ab his

servilia multa patiebatur, jam pugnis cōtusus,
jam sordibus perfusus. Sed demū Mors sibi
reduxit. Vox etenim humanā major Romanū
& Pont. & Imp. ad demortuum excivit, Ibi
ALEXIUM prodiderunt vultus astro similis &
literæ in manibus repertæ, quibus ipse fabulæ
totius Argumentum descripserat. Et pla-
cuisse fabulam cœlum ostendit, cùm miracu-
lis applausit, toties plausus repetiturum, quo-
ties fabulam juventus. Ex Metaphr.

M E D I T A T I O.

De vita Sancti Alexii.

1. **S**anctus Alexius conjugi, deliciis & amplioris fortu-
næ bonis abstinuit ut Castitati & paupertatis
totum consecraret. non is es qui tot divitias, tot vo-
luptates sperare possis, unde ergo non amplecteris ge-
minam hanc virtutē? ac parum sollicitus de paradiſo,
& de inferno, totus es in terrenis! si dolores inferni
& cœli gaudia considerares terrena despiceres. Con-
sideremus latiora & non desiderabimus viliora. Tertull.

2. Alexius redit in domum paternam, ut impetu fa-
cto, non fugâ voluptatum & divitarum libidinem in
propriis castris profligaret: O difficillimum certa-
men! nunquam triumphasset Alexius nisi Deus cuius
instinctu tantum certamen iniicerat ad victoriam vires
suppedi-

suppeditâsset. Tu qui versaris in mundo, si pecches, si minus virtuti vaces noli causari tentationes, aut occasiones; quid enim tentationes tuæ ad tentationes Alexii? pudeat te ignaviæ.

3. Qnàm hilaris erat Alexius in mente, quòd mundū, carnē & dæmonē vicisset; enim verò magis gaudebat, quod pauper, castus & inglorius vixisset, quàm si potitus fuisset amplissimis bonis. Cupis ita mori? implora auxilium hujus Sancti: morte felicem impetrat invocantibus se: eum imitare; pium habe vivendi modum: pia vita, pià morte clauditur. *Mala mors putanda non est, quam bonâ vitâ præcesserit.* August.

S. FRIDERICUS EPISC. MART.

18. Julii

*Noli timere, sed loquere, Ego ne ta-
ceas. propter quod ego sum tecum,*

Act. 18. cap. v. 10.

Si vis ad vivum depictam Joannis Baptistæ imaginem, Eccliypon in FRIDERICO habes: qui in Ludovico Rege Herodem, in Juditha Herodiadem est expertus, explicò tragicam scenam: Erat S. FRIDERICUS illustri prosapia in Frisia natus, à primis annis solitudinis, ut alter Joannes, amans, non nisi in sacris adolevit: jam tum Ludovico, Caroli magni fi-

lio